

ГРАНДИОЗНО ПОЛИТИЧЕСКО СЪБРАНИЕ

НА ДЕМОКРАТИЧЕСКИЯ СГОВОРЪ

Пра спокойното развитие на страната след 1925 год. намъ предстояше да възстановимъ това, което войнитъ разрушиха, да възстановимъ нашата нормална монета и да ликвидираме нашитъ бюджетни срѣдства — всичко това бѣше една колосална задача, едно творчество, което действително можеше да направят само хората на Демокр. сговоръ, които искаха на всяка цена да развратятъ бакинтъ и акъритъ въ страната, което не бѣше лесно. Вие знаете какви разправи се отвараха съ окупационитъ и репарационна дългове, както и дълговетъ преди войнитъ — всичко това искаше срѣдства, трѣбваше желание не само у насъ, но и противника, който третираше въпроситъ съ насъ, но благодарение авторите на хората, съ които България бѣше представена, можахъ да бъдѣт добре оценени нейнитъ послания. Всѣки желае да се отървемъ отъ товаритъ отъ преди войнитъ, и следъ като на дълго време стана невъзможно осъществяването на нашитъ национални идеали, поне да не дѣлваме на побѣдителитъ материални контрибуции, но отъ желанието до възможното има много да се постигне. Политиката върви само по шката на компромиситъ. Предвидяватъ политиката само че бѣде полезна. Отечеството, когато не се стреми да отрече всичко онова, което му е наложено, ще постигне възможното за облекчение на своя народъ. Преговоритъ, които бѣха почнати за облекчение на положението на нашия народъ, уредиха въпроситъ съ всички тяжести, освенъ съ отоманския дългъ. Ние вляхме да урежимъ нашитъ задължения прѣдъ войнитъ отъ 600 милиона франка, които бѣха употребени още преди войнитъ за направа железници, благоустройство и пр. Е добре, тия заеми, когато нашата монета бѣше свършено безценна, трѣбваше да бъдѣт плащани въ златна монета и надхвърляха една грамадна сума, на българското правителство трѣбваше да бѣде направено едно облекчение. Трѣбваше, ако и не толкова една справедлива цена, да се прибѣгне на 1/4 отъ стойността на довоенния златенъ левъ, на която бѣха сключили тия договори. Следъ това идатъ окупационитъ и др. дългове платени на Румъния и Сърбия въ натура, или всичко наплатено надъ 30 милиарда лева.

Следъ това идва въпроситъ за репарационитъ. Вие знаете

какъ се ликвидираха. Рабаро се, тия репарации, въ които бѣха обособени и военнитъ обезщетения, бѣха въ връзка съ репарационитъ, които бѣха задължения и другитъ държавни, съ които бѣхъ въ съюзъ. Ревизирането на договора за репарационитъ става едва въ 1930 год., като дългитъ отъ 2,260,000,000 л. лева се огранича на 171 мил. зл. лв. платими въ 30 години по 10 мил. зл. лв. годишно. Не бихме барабани, както правеше на времето 1923 г покойния Стамболийски, че поставяло голямъ побѣда съ сключената спогодба за разсрочване репарационитъ само 560 мил. лв. съ съ 5% лихва.

Ако имате представа, репарационитъ дългове на Германия съ 60 милиона жители, които благодарение на своята сила и мощъ всеюга може да отстоява своитъ интереси въ Обществото на народитъ, плаща годишно по 2 милиарда златни марви, не може ли да вдигне ръка и да каже, че не може да плащатъ Германия вънемогва; тия е въ много по-бедствено положение отъ насъ; тамъ има 6 милиона безработни на които не може да намъри работа. При все това директорътъ на Райхсбанкъ, Лутеръ заявява: «Ние ще плащаме догата, докато не извоюваме пѣвиче договор за репарационитъ», макаръ че като направитъ едно съотношение, че Германия при едно население отъ 60—70 милиона жители плаща годишно 10 милиарда зл. марви, а България съ 6 милиона жители плаща 10 милиона зл. лева, ще видимъ, че репарационния товаръ на Германия е много по-голямъ отъ този на България.

На Австрия бѣде даденъ мораториумъ за репарационитъ плащания, защото тия бѣше изпаднала въ такова плачевно положение, че вляснитъ леда бѣвахъ изпрамани за изхранване въ чужбина и въместо да взематъ отъ нея пари бѣха принудени да я подпомогнатъ съ 800 милиона златни крони. Угария сжко плаща, но съ специална спогодба. Вие виждате, че когато народа съ много по-големо богатство и иматъ значение въ мировата политика, плащатъ, не можеше малка България съ своето малко влияние да не плаща и трѣбваше да направя възможно, да направя едно намаление на репарационитъ, което и постигна. Нека се надѣваме, че и това имъ да отиде за

дълго време. Ще дойде време, когато Германия имъ да може да плаща голѣмитъ репарационни тяжести, което ще наложи опрощаването имъ, а това безспорно ще засѣгне и нашитъ репарации.

Всички тия тяжести, които трѣбваше да бъдѣт ликвидирани, отбѣха навършено много време на управленето на Демократическия сговоръ. Възгъ отъ тия тяжести трѣбваше да консолидира положението на България като се стабилизира българската национална монета и се възстановятъ държавнитъ стопанства и бюджетни срѣдства на България. Въ какво положение се намираше прѣзъ 1923 год. държавната каса пълна съ бакиноти, печатани отъ държавната печатница? Резултата е, че нашия левъ катастрофално спаднаше, Когато земеделското правителство въ 1919 год. дойде на властъ държавата имаше задължения къмъ Народната банка 800 милиона лева, а на 1 януари 1923 год. станаха повече отъ 4 милиарда лева. Много е лесно когато трѣбватъ пари да се печататъ банкноти и се хвърлятъ на пазара. Съ това се обяснява че тогава имаше много повече пари. Ако не бѣше ограничена търговията отъ платежитъ срѣдства, нашия левъ свършено щѣше да се обезцени и ние щѣхме да наблюдаваме ония сцени, когато сместяванията и имоти на много бедни хора щѣха да пропаднатъ. Благодарение навременнитъ мѣрки на Сговора можа да се запази стойността на лева, което спомогна да имаме национална политика, стопанска дейность и уравновесяване на държавния бюджетъ. Това не можеше да трае дълго време. Тия задължения на държавата къмъ Народната банка, трѣбваше да бъдѣт върнати. Не само това, но и за да се задържеше курса който прокорахме, трѣбваше да се получатъ срѣдства отъ вънъ. Вътрешнитъ заемъ не можеше за се реализира. Опитътъ на дружбашитъ не даде резултатъ, освенъ събранитъ 150 милиона лева и то насила отъ чиновницитъ.

Следва

Даво се подъ неемъ самостоятеленъ етажъ отъ 3 стаи, салонъ и кухня и всички др. необходими удобства близо до морската градина ул. Шопска 42. Споразумение сжшата кж.ша. 13

Четете в-къ „Варна“

Сноуденъ

и поземелния данък въ Англия

По началата на новия поземеленъ данък, който Г. Сноуденъ е внескъ въ камарата на общинитъ за приемане, имъ на различна между либералитъ и лейбъриститъ. Дветъ партии ратуваатъ за увеличаване на този данкъ отъ години, поради факта, че чрезъ построването на желѣзпътни линии и други съоружения, ценитъ на мѣстата сж повишени, а независиме отъ това, бързото нарастване на гр. Лондонъ и други голѣми градове.

Сноуденъ, при разискване на бюджета, не бѣ толкова силенъ, но сега при разискване на този въпросъ говори съ всичката си енергия и бѣ гордъ да вземе стъпка напредъ за осъществяване на една отъ неговитъ политически амбиции. Той е поискалъ увеличението на данъка съ още 2-75 лв. на декаръ, като се е мотивиралъ, че земята е свършано друго отъ всички удобства и че земеделцитъ трѣбва да отстъпятъ

Отговорността за безпорядкитъ въ Испания

Генералния прокуроръ е заявилъ, че монархиститъ сж подготвили обширенъ заговоръ, инициирорътъ на който се явява Алфонсъ XII. Слухъ се прѣснъ въ Мадридъ, че единъ отъ монархическитъ водители е казалъ недавно: „республиката ще трае до четири седмици, следъ дѣе седмици ще дойдатъ комуниститъ, които ще доведатъ страната до тамъ, че кралътъ ще се върне тържествено, пострѣщанъ възторжено отъ на рода“.

Водителътъ на испанскитъ монархисти графъ Бугаланъ преминалъ франската граница. Гибралтаръ е пълненъ съ испански емигранти.

Испанското правителство е постановило да се конфискуватъ частнитъ имоти на Алфонсъ XII.

Вашингтонъ

В-къ „Нюз-Хералдъ“ съобщава, че макаръ г-нъ Хуверъ, председателя, да е затворилъ вратата за разискване по военнитъ дългове отъ друга страна въ Международната Търговска Камара, въ събрание си въ Вашингтонъ, нѣкои чуждестранни делегати се настояватъ да имъ се освѣтли, дали тия дългове не сж първата причина за настоящата свѣтова криза.

Балфуръ, английски делегатъ и Фроайнъ, германски делегатъ, сж изказали мнението си, че времето е дошло да се намали тая тяжесть.

Туристи

В-къ „Нюз-Хералдъ“ отъ 16 май съобщава, че въ течение на дванадесетъ ч. четридесетъ трансатлантически параходи сж напуснали пристанището на Ню Йоркъ къмъ Европа съ повече отъ седемъ хиляди туристи, между които има двадесетъ кметове, които ще посетятъ международната коловозна изложба въ Парижъ.

Печатница „Свѣтлина“ печата музик. ноти.

Бележки на деня

Доброто отплаща

Моятъ гостенинъ отъ приятелска държава все продължава да се занимава съ абелижнителноститъ на града, и е обколилъ всичкитъ мѣста, заслужава да се посетатъ: Вкамеллата гора, Девненскитъ явори, Пейнриджикъ, Гондюзъ-чешме, Карантината, Окр. стопанство. Въ последното курортно мѣсто табелъвала, какъ единъ отъ служащитъ е освободилъ една мушица отъ единъ паекъ, комуто казалъ: Да, господине, имате милостиво сърце, правете добро всеюга, защото рано или късно доброто отплаща.

Съ гостенина си седнахме предъ кжщата, и ми разказа една история за китайски императоръ. Той запали лулата си — научилъ се тука да пуши съ лула, защото мода е било — и почна своя разказъ:

Китайския императоръ бѣше добъръ по душа, милостивъ по сърдце. Обичаше да помага на всички.

Едножъ идѣше да се поразходи съ своята свита изъ хубавия паркъ. Родовице го всички: и цвѣтя, и птичкитъ, и дребнитъ насекоми.

Срѣ се до едно хубаво цвѣтче. Като се любуваше на красиво Божие творение, чу — нѣщо шумолѣше. Втречи се и съгледа — между влаковетъ малка мушица бѣ се влѣла въ мрежката на единъ голѣмъ паекъ. Тая правеше отчаяни, но безплодни усилия, да се освободи отъ прижмката си.

Нажали се милостиво сърдце на императора. Протегна ръка и хвана дребната животишка. Погали я съ милъ погледъ и я пусна. Тая хвъркна по Божия свѣтъ.

Гледайте, си рекоха хората отъ свитата, нашиятъ императоръ и на мушицата помага! Та ва какво е нужна тази мушица?

Помагайте на всичко, що има нужда отъ вашата помощъ, рече императорътъ. — Доброто, направено комуто и да е, може да ви донесе нѣкогда, когато не очаквате, нѣкава полза.

Свитата се спогледа и въ сърдцето си се насмъ на императора.

Императоръ се увлече въ своята разходка. Отдѣли се отъ свитата си и отиде самъ много навътре въ парка.

Хубавиятъ Божий свѣтъ, по тоненъ въ крестона, ароматъ и свѣтлина, упои императора.

Всрѣдъ равнина зеленина, той поседна да си потаждне.

Безъ да забележи, видѣмъ. Сладкъ сънъ, като ухакието на цвѣтята, го упои.

Въ сладката му дрѣмка една мушица забръмча, и догледливо се възвираше ту въ носа, ту въ устата, ту по очитъ му.

Императорътъ, като махаше съно ръка, ди се пази отъ досадливата муха, се ударя по лицето и се събуди.

— Ахъ, зла муха! Развали ми сладкия сънъ! А колко пакъ приляка на оная, която избавихъ отъ пака!

Въ това време се равнесе шумътъ съседния храстъ и тѣй довчера, ще свършимъ.

— Да, двамата войници, що позятъ входа къмъ императора, сж подкупени.

— Тѣй както е нагласена работата, той тая нощъ живъ имъ да идѣше изъ нашитъ ржце.

— Утре слънцето ще погдрави съ новъ императоръ.

— И тѣй дождждане, въ опредѣленото време на опредѣленото мѣсто!

Двама души отъ императорскитъ гвардейци се измъкнаха, безъ да забележатъ императора, изъ храстата и се отдалечиха.

Заговорнитъ * сполучи. Заговорницитъ бѣха уловени и изобличени.

— Да, и малката мушица може да се отплати за стореното й добро, често повтаряше добрия императоръ.

Пратете добро помагайте на всичко, което има нужда отъ вашитъ помоще; че вняйне при какви обстоятелства най-малката помощъ, най-нижкожното добро, направени нѣкому, могатъ да ви пренесатъ полза, продължаваше да наставлява своитъ хора императорътъ.

Съ тия думи се обърна къмъ мене. Нека научимъ и лецата си още отсега да правятъ добро. Трѣбва да ги възпитаме и въ тая добродетель“.

Доревски.

Нашето село.

Дчеларство

Майки, работници и търтен.

Пчелното семейство е колективно — отдѣлена пчела сама не може да живѣе. Пчелитъ живѣятъ въ голѣмо обществено наречено пчелно семейство. Пчелитъ въ семейството ги привлича и задържа майката. Безъ нея нѣма животъ и споконистиве въ семейството.

Пчелата е насекомо; тая има на главата си петъ очи — две сложни и три прости, има още две пипалца и едно смучало. На гърдитъ си има приначени два чифта прозрачни перести крилца и три чифта крака. Тѣлото ѝ е покрито съ косъмчета.

Пчелното семейство се състои отъ три вида мушички: майка, работници и търтен.

1. Майката е една единствена въ пчелното семейство. Тая е по-голяма отъ работницитъ и търтентъ. Има дълго коремче а кжси крила. Тая е, която подновява живота въ кошера. Майката е напълно развита женска пчела. Тая носи яйцата, отъ които се излюпуватъ работници, търтен и майки. Майката въ топло време може да занесе до 5000 яйца въ денонощие. Посенето на яйца е въ зависимостъ отъ топлото време, отъ ханата, отъ продуктивността на майката и отъ количеството на работницитъ пчели, които топятъ пилото. Работницитъ пчели хранятъ майката въ уста съ особена храна, наречена царска храна — млѣчице. Майката се развива отъ яйце до излизането ѝ отъ килийката за 16 дни. Нейниятъ животъ се продължава до 5 г. Излизатъ на бѣлъ свѣтъ за 2 си година. Тая се оплодзява съ търтенъ веднажъ презъ живота ѝ си. Брачниятъ актъ се извършва въ отъ кошера — въ въздуха. Три дни следъ оплодяването почва да снася яйца. Брачната срѣща се извършва 9 дни

следъ излизането на млада майка отъ килийката. По неупаването на брачната срѣща излизането се повтаря до денъ следъ излизането ѝ. А прѣзъ това време майката успѣе да излѣзе на брачноразходка, поради лошо врецтѣ остава неплодена. Тая майка пакъ носи яйца, но отъ тѣхъ се излюпуватъ само търтен и нищо друго.

Майката е действителна майка на всички членове въ пчелното семейство.

2. Работницитъ сж най-малкитъ пчели въ пчелното семейство; тѣ сж недоразвити женски пчели; тѣ събиратъ медъ, прашецъ, кѣли, носятъ вода въ кошера; бранятъ семейството отъ нападение; вършатъ домакинската работа въ кошера, приготвяватъ възни извидове храна и кърмѣтъ царцата и пилото въ кошера; лѣпятъ и топятъ пилото, прѣтрѣватъ кошера, поддържатъ чистота въ кошера, произвеждатъ воскъ и гредятъ пити. Работницитъ пчели, за да приготвятъ единъ кгр. пити, изня 5000 яйца въ денонощие. Посенето на яйца е въ зависимостъ отъ топлото време, отъ ханата, отъ продуктивността на майката и отъ количеството на работницитъ пчели, които топятъ пилото. Работницитъ пчели хранятъ майката въ уста съ особена храна, наречена царска храна — млѣчице. Майката се развива отъ яйце до излизането ѝ отъ килийката за 16 дни. Нейниятъ животъ се продължава до 5 г. Излизатъ на бѣлъ свѣтъ за 2 си година. Тая се оплодзява съ търтенъ веднажъ презъ живота ѝ си. Брачниятъ актъ се извършва въ отъ кошера — въ въздуха. Три дни следъ оплодяването почва да снася яйца. Брачната срѣща се извършва 9 дни

Д. А. М.

г. г. ПУШАЧИ!

ТЪРСЕТЕ НОВОТО П КЪЧ. ЦЪГАРИ

МОМИЧЕ.

ЯВАШЪ (ВЪ ЖЪЛТИ КУТНИ)

ТАТЛЖ-СЕРТЪ ВЪ СИНИ КУТНИ.

Разписание на влаковетъ.

ВАРНА — СОФИЯ			
	Влакъ	Тръгва	Пристига
Бързъ влакъ	№ 21	8:10	21:50
Плжт.	№ 25	14:30	7:30
Бързъ	№ 23	18:50	8:06
Плжт.	№ 27	21:30	15:28
Уск. плжт. вл.	№ 203	20:20	9:32
(Влакъ № 203 циркулира отъ 1. VII до 15 IX вкл. Бързъ тов. вл. № 201 — 2025 (до Чер. брѣгъ) 23:49 (Вл. № 23 циркулира отъ 15 IV до 15 X между Варна София. Отъ 16 X до 15 I само между Горна Орѣховица и София, а отъ 16 I до 14 IV не циркулира).			
СОФИЯ — ВАРНА			
Бързъ влакъ	№ 22	7:50	21:21
Плжт.	№ 26	14:40	6:55
Бързъ	№ 24	22:35	12:—
Плжт.	№ 28	21:05	14:—
Уск. плжт. вл.	№ 204	20:05	9:02
(Влакъ № 204 циркулира отъ 1 VII до 15 IX вкл.) Бързъ тов. вл. № 202 — 317 (отъ Чер. брѣгъ) 5:18 (Влакъ № 24 циркулира отъ 15 IV до 15 X вкл. между София и Варна. Отъ 16 X до 15 I само между София и Г. Орѣховица, а отъ 16 I до 14 IV не циркулира).			
ВАРНА — ОБОРИЩЕ			
Смес. влакъ	№ 1201	9:05	12:55
Плжт.	№ 1203	18:05	20:38
ОБОРИЩЕ — ВАРНА			
Плжт. влакъ	№ 1202	6:—	8:09
Смес.	№ 1204	15:45	19:50
ВАРНА — ДОЛ. ЧИФЛИКЪ			
Влакъ	№ 2201	6:56	10:35
ДОЛ. ЧИФЛИКЪ — ВАРНА			
Влакъ	№ 2202	11:20	15:42
ВАРНА — РУСЕ (пристанище)			
Бързъ вл.	№ 91	16:55	22:34
РУСЕ — ВАРНА			
Бързъ вл.	№ 92	10:35	16:15
(Вл. № 91 циркулира отъ 15 VI — 15 IX въ понедѣлникъ и въ петъкъ, а влакъ № 92 — въ срѣда и сжбота) Отъ 15 май до второ разпоряджане вл. № 21 — 22 ще вози вагонъ ресторантъ отъ Варна до София и обратно, вмясто отъ Г. Орѣховица до София и обратно, както бѣ до сега.			

бало въ De Vinseyu после въ просто сегашно Vinseyu. Любопитно е да се забележи, че този последственъ дългъ на отмищение, завещанъ отъ единъ Египтянинъ, който е живѣлъ преди Христа, е тѣй като да е билъ балсамиратъ въ едно Англичско семейно име.

Никой не ще узнае нѣкога канва е били историката на останката презъ тѣзи мрачни вѣкове или какъ се е запазила тая въ семейството. Бедниятъ ми приятелъ Винци, преди да се помине, каза ми, че неговитъ Римски предѣди, сж се установили окончателно въ Ломбардия и, когато Карлъ Великий нахлулъ въ тая страна, върналъ се съ него презъ Алпитъ и се установили въ Британия и отъ тамъ преминали въ Англия, презъ царуването на Едуарда Изповѣдника. Какъ е узналъ това — не зная, защото никжде въ подписа не се споменуватъ Ломбардия, или Карлъ Великий, макаръ, както ще се види сега, поменува се за Британия. Да продължа: другитъ вписаниа по делвата, ако се изключи дълго петно или отъ кръвъ, или червена краска отъ нѣкакъвъ видъ, се състоятъ отъ два кръста, нарисувани съ червена боя, вброятъ представляващи саблитъ на кръстоносци, или чиста монограма (D. V.) въ ясно-червенъ и синъ цѣтлове, може би написани отъ самата Доротея Винци, която е написала или нарисувала безмисленното двуступише. На лѣво отъ това, написани въ синъ цѣтъ инициалитъ A. V. и следъ тѣхъ една дата 1800.

Тогава следваше нѣщо любовитно отъ асвоко друго по тази извънредна останка отъ минилото.

Написано бѣше съ черни букви надъ кръстоветъ или саблитъ на кръстоносци и датирано хиляда четридестинъ и четридестетъ и петъ.

Другия и, освенъ единъ последенъ надписъ, бѣше отъ времето на Елизабета, и датиранъ — 1564 г.: „една странна история, която коштува живота на моя баща, защото въ диренето мѣстото по источния брѣгъ на Африка лодката му се ударя на тази на Лорензо Маркизи и той потжна. Джонъ Винци“.

Най-после дойде последния надписъ, който ако сжидте по стила на писането, е билъ написанъ отъ нѣкой представителъ на семейството въ срѣдата на XVIII-тия вѣкъ. Той бѣше една недобра извадка отъ добре известнитъ редове въ „Хамлетъ“: „Има по-вече нѣща въ небето и земята, отъ колкото сж мечтани въ Вашата философия, Хорацио“!

Остана сега само единъ документъ да се изучи именно, древния преводъ въ черни букви въ срѣдновековенъ латински на инициалентъ надписъ по делвата. Както ще се види, този преводъ е билъ извършенъ и подписанъ въ 1405 г., отъ известния „ученъ човѣкъ“ Едмондъ де Прато по име, свършившъ каноническото право въ Ексетъръ колежъ.

Друго нѣщо, което ме наръ да определя датата на този надписъ — срѣдата на XVIII вѣкъ е това, доста любовитно, което намирамъ, въ едно копие отъ „Хамлетъ“ отъ 1740 г., въ което се повтарятъ сжчитъ редове, написани отъ Винци въ делвата, тѣй ги е чулъ въ това време Доста реда, върнитъ, сж:

Има по-много нѣща въ небето и земята, Хорацио, отъ колкото сж мечтани въ Вашата философия“ Л. X. X.

— 38 —

— 39 —

Реклами за в-къ „ВАРНА“

се приематъ на улица „Чирпанска“ № 7